

Sanctus

Nr 5 — februar 2007

liberal katolsk kirke i Danmark

KÆRE LÆSER AF SANCTUS.

Velkommen til femte udgave af Sanctus og bladets to års fødselsdag.

Sanctus er, ved indgangen til sit andet år, et blad i udvikling og jeg ser, at det i fremtiden skal opfylde flere vigtige funktioner. Det skal bidrage med en sammenhængnings kraft og være med til at knytte de danske menigheder i liberal katolsk kirke tættere sammen. Det gøres blandt andet ved, at bladet er et forum hvor de enkelte menigheder oplyser om deres arrangementer og tjenestelister og ikke mindst delagtiggør de øvrige menigheder i, hvad der rører sig i det lokal menigheds miljø. På den måde nærer jeg håbet om, at Sanctus kan være med til at formidle det faktum, at de enkelte menigheder er lemmer på det fælles legeme, som er liberal katolsk kirke i Danmark. Der er i det legeme god grund til at have en samhørighedsfølelse og en oplevelse af, at vi tilhører og arbejder, hver på vores måde, i den samme gruppe og for det fælles mål, at hjælpe Kristus i Hans verdensgenløsningsarbejde.

Sanctus skal også være et blad som videregiver den Evige Visdom, Theosophia sådan som den udfolder sig specielt indenfor religiøse forhold og specifikt indenfor en kristen ramme og forståelse. På den måde er det min ambition, at Sanctus skal være en formidler af det store reservoir af viden om esoterisk kristendom og videnskaben om ceremoniel udøvelse, som er et særkende for liberal katolsk kirke.

Et vigtigt element er således, at Sanctus skal være med til at opbygge en synlighed og skabe en klarhed over hvad liberal katolsk kirke er og står for i dens mange facetter.

Jan Kvistborg

OM VOR KIRKES FORMÅL

v/ Mogens Blichfeldt

Hvor står vi egentlig i dag?

Hvad er verdens trend i dag, og hvilken rolle er tiltænkt os i denne trend?

Den lille artikel her, der måske kan efterfølges af flere, skal prøve at give et par mulige svar på spørgsmålet.

Ingen er i tvivl om, at vi i vor kirke prøver i holdning og i ritual at komme så tæt som muligt på den oprindelige tanke, der lå bag den kristne kirke.

Hensigten er den primære, at bringe alle, som med indre respekt deltager i vor kirke, ligegyldigt hvordan deres deltagelse måtte forme sig, om det blot er som tilfældig besøgende, eller som fast medlem af kirken, eller som hjælper på enhver måde, såsom lejlighedsvis hjælper eller som mere fast hjælper eller ved at være medlem af kirkens kleresi eller medhjælp ved administrationen af vor kirke eller som bidragyder til kirkens opretholdelse, så er hensigten alene den ene, i hjertet at bringe os på levende vis nærmere til kirkens stifter, Jesus Kristus. Kirken har dog traditionelt også rødder i samfundet, hvilket ytrer sig ved dåb, konfirmation, ved indgåelse af ægteskab og ved livets ende ved den sidste olie og endelig ved jordfæstelse, men der er en vigtig funktion mere, en funktion, som lå meget dybt i Jesu Kristi fremtræden: Sundt helbred og helbredelse og også, hvad der for mange i dag ikke synes alt for umiddelbart indlysende, den direkte udryddelse af dæmoner, således som der står skrevet mange steder i Biblen.

Kirkens messe med nadveren som højdepunkt er det primære punkt i kirkens funktion som kirke, hvor alle bringes tæt på Jesus Kristus selv.

Egentlig er kirken et omvendt paradoks (paradoks betyder modsigelse), idet kirken på den ene side er udadventt, idet dens hensigt er direkte at lyse Guds Fred og Velsignelse, båret på kærlighedens vinger, ud til alt og alle uden at skille nogen fra. På den anden side opfordrer kirkens mange smukke ord enhver, der deltager, til i sang, rytme, ord og handling, til indre andagt, hvor ikke en selv, men Gud og Hans Søn Jesus Kristus er det centrum, hvorom vort liv udfolder sig, og i hvis rytme hver enkelts spirituelle udfoldelse centrerer sig.

Der findes mange mennesker, som spørger sig selv: Hvor er Gud? Hvad er Gud for mig? Og så fortsætter man sine hverdagsgøremål og mere eller mindre afmægtigt sat af ved denne tanke, konstaterer, jamen Gud eksisterer ikke, alt er opstået af et tilfældigt kaos, og her er jeg, og jeg prøver at hænge bedst muligt på i hverdagens sameksistens med en flok ligesindede, der er uden om mig, og i så lang tid, som nu jordelivet varer. Og lykke, hvad er det. Jo, et liv i luksus og med udførelse af så små anstrengelser hen ad vejen som muligt. Og når livet er omme, kan man tage luksus'en med sig? Nej, den forbliver kold og tom.

Der har altid eksisteret religioner. Ordet religion kommer fra latin af udtrykket religare, som betyder "binde tilbage", og dvs. at de oplevede erfaringer, som det enkelte menneske har haft, og erindringer om dem samles altid i mindst to til tre simple synteser. Den ene er syntesen, der handler om redskaber, redskaber til anvendelse til opretholdelse af livet og lettere-

gørelse af det, den anden er etisk, etikken, og har med omgangstonen med de andre, alle de andre, uden omkring os og angiver et moralkodeks for, hvordan man bør opføre sig, te sig i det omgivende samfund, så en sam-
hjælpende livsrytme, passende til stedets leveforhold, bliver opretholdt og også giver en etisk holdning til fremmede i forhold til samfundet. Men endelig er der en tredje syntese, som hedder at tage varsler, varsler som tillægges naturånder, naturkræfter eller endog mindst en naturskabende magt. Denne tredje syntese forfines ofte og tilknyttes enkelt-individer med usædvanlige evner, profeter, shamaner, hellige mænd eller kvinder, ofte på vidt forskellige udviklingsniveauer. Denne tredje syntese er religion eller religionerne. For hvert enkelt samfund har som oftest sin specielle religion. Ingen religion er bedre end nogen anden, for de er jo alene udtryk for en erfaringssum.

Findes der en højeste religion? Svaret er nej, og alligevel ja, men et ja af en ganske anden karakter. Religioner er dog hver for sig samlende og opfordrer som oftest til udøvelse af enkelte eller mange rituelle handlinger, dvs. handlinger, der ved at de er blevet gentaget, af mange, et utal af gange i en bestemt skikkelse, med ét har medført en indre lettelse eller løftelse i tilværelsen, som opfattes af én eller måske endog af alle ved ritualets udøvelse, og som bringer nærmere til en oplevelse af en indre energi, fred, forståelse, evne til at se ind i fremtiden, evne til at se og kurere sygdomme, evne til at se spirituelle indre væsener, som formår, i det mindste tilsyneladende, at udøve dominans på en eller flere eller måske endog alle, der deltager i ritualet. Og sådan lever mennesket, inkarnation efter inkarnation, idet det stedse bliver rigere i opfattelse i forhold til starten, hvor bare det at huske at medtage og også at bruge enkelt-redskaber var en stor udfoldelse. Men disse ældre kulturer døjede stærkt under voldsudøvelser. Og voldudøvelserne lod sig ikke bare standse.

Og hvor er så Gud? Næsten alle religioner begynder ”på side 1” med en skabelsesberetning. På et vist tidspunkt indser vi mennesker, at selvom vi i dag ved, at universets alder formentlig er omkring 14,7 milliarder år, og vor Jord og Sol har en alder på omkring 4½ milliard år, så er disse uhyre spand af tid ikke nok til ud fra tilfældigheder at skabe et menneskeligt eller bare et dyreøje. Det består af omkring 90 vidt forskellige elementer, der er nøje sampasset, og det er bare en ”beskeden” del, selvom vigtig, af det menneskelige legeme med et astronomisk antal af enkelt-funktioner og celler, der fungerer, for største delen helt af sig selv. Spørgsmålet om livets opståen er øjensynligt formuleret forkert. Den rigtige forståelsesvinkel er omvendt: Det er Livet, der har skabt det fysiske univers. At

det forholder sig sådan, er egentlig ret indlysende. Handlinger i den fysiske verden lader sig gentage med nogenlunde samme resultat, men bare det at føre en samtale om etiske spørgsmål bringer straks flertydigheder af selv den bedst formulerede ordstrøm, man formår ikke at kommunikere med ord ens indre opfattelsesmåde så klart til andre, at den anden så at sige erkender sig ”som stående i den andens eller de andres sko” i oplevelsesmæssig henseende. At det så til en vis grad kan lykkes, ja det opnås ved at benytte sig af flere, ofte ikke særlig fysiske hjælpemidler, som musik, drømmetydning, auralæsning for dem, der kan det, men også dans og sportsudøvelse med meget mere, alt det, der forundrer, kommer i betragtning. Og hvad er så Livet? Og hvor er så Gud eller den højeste intelligens, som står bag det hele, men ikke viser sig i sit skaberværk, og som er livgiveren.

Definitionen på Gud eller den højeste intelligens er allestedsnærværelse, dvs. er umiddelbart tilstede i alt rørligt eller opfatteligt, og det første svar er: Gud viser sig som livets mangfoldighed. Men det er ikke det fuldkomne svar, for et sådant findes ikke. Jo, der findes endnu et svar. Da Gud nødvendigvis som følge af definitionen er allestedsnærværende, så kan Gud ikke lyve. Gud har kun Sandhed.

Det er en vigtig enkelthed stadig at huske på. Det vigtigste for os er at være sande, aldrig lyve, dels kan vi ”aldrig skjule os” for Gud, og dels tuner vi vore legemer forkert op ved at lyve. Lyver vi, drejer vi ikke alene det, som vi siger modsat om, men omvendt vil vor evne til at opfatte, også ved denne samme handling, blive gjort omvendt, altså omvendende, så ”spejle” i vor aura omkring os fordrejer vor egen opfattelse, så vi ikke opfatter sandheden. Men også i omgangstone med andre går det galt for den, der lyver. I stedet for at opfatte andre med omsorg og nænsomhed, så sætter, den, der lyver, også ondsindethed i aktion. Og ondsindethed er dæmonisk, men har ingen sand kraft, og det vil før eller senere føre til malfunktion af legemet, der bliver sygt, og sågar som følge af den opståede afmagt kan det være så alvorstruende, at det åbner op for besættelse af ligesindede afdøde og/eller andre spirituelle væsener med yderligere forstærkning og fastholdelse af malfunktion til følge, og den syge lider under det.

Gud kan således karakteriseres som kærlighed, lys, sandhed og magt. Men der er stadig problemet, hvordan ses Gud i hverdagen? Jo, svaret er så enkelt: Vi skal i denne karakteristik forene de to egenskabssider: Kærlighed og Magt, og hvor finder vi dem i hverdagen? Da Gud er allestedsnær-

værende, dit åndedrag er den nærmeste kontakt med Gud som dit legemes opretholder af livsudfoldelse, men da du i din omgang med enhver anden levende skabning bruger energi indefra til at vise forståelse, omsorg, god etik og således som deltager i livsudfoldelse bruger du af Guds egen kraft, og gør du det med kærlighed, så er det Gud, der viser sig i enhver kærlig kontakt med andre, dér ER Gud i hverdagen ved enhver handling, du udfører. Gør hver af dine handlinger, stor som lille, til en hjertesag, og du har Gud med, og du ikke mindst opfatter Gud.

Jeg føler, at det er dette lille budskab, som vi skal bringe ud til alverdens mennesker og folkeslag. Jesus Kristus siger, som det står skrevet i Biblen: Hvad I gør mod enhver, gør I mod mig. Hvilket også kan udtrykkes: Når I viser kærlighed i jeres omgangstone, så bringer I Gud med jer, og ved at bringe kærlighed, så bringer I (ubevidst) Guds kraft med jer, helt uundgåeligt.

Personligt er jeg ikke i tvivl om, at det vigtigste i dag er det meget enkle, at bringe så mange mennesker som muligt til Jesus, for derved åbnes der mellem hver enkelt og Jesus Kristus en direkte formidling, via hjertet, som er vigtig for Jorden i dag. Vi er øjensynligt i de tider, hvor der sker en vis deling (udsortering) i menneskeheden, og hvor det er vigtigt, at så mange som muligt følger Jordens øjensynlige leder: Jesus Kristus.

Min hensigt her, at i første omgang at skrive dette lille, men enkle budskab: Enhver kan se og fornemme, at Gud eksisterer. Gud selv er Kærlighed, Magt, Sandhed og Lys.

Vor kirke har imidlertid i denne tid en yderst vigtig funktion.

Ved at læse i Det Gamle Testamente i Biblen står der om profeten Malakias, som profeterede om Jesu Kristi komme, at Malakias om Jesus angav, at han havde helbredelse i sine vinger (St.James Bible: ". . . with healing in his wings; . ." (Malachi 4,2) [danske bibel: Malakias 3,22]). En engelsk, bibelkyndig biskop fra en evangelisk kirke i London fortalte i en TV-udsendelse (via GOD channel), at der her reelt forelå et oversættelsesproblem fra de gamle skrifter. Lad mig berette, hvad han sagde. Jøderne anvender et bedesjal, talif, som bærer forskellige inskriptioner i hjørnerne af Guds ord til jøderne, og til dette bedesjals ender er der befæstiget nogle lange frynser, hvilke dengang benævntes med flere forskellige udtryk, og hvoraf et af dem netop, for at det skal være korrekt, skal oversættes med "vinger". Dvs. Profeten Malakias profeterede om Jesu Kristi komme, og at han havde helbredelse i sine vinger. Jesus var som bekendt jødisk rab-

biner, så det refererede til hans bedesjal. Og et vidne om denne tolkning findes i beretningen, hvor han opvækker den lille pige, der var død, og hvor umiddelbart forinden en kvinde der var bløder, rørte hans kjortel, hvor den rigtige oversættelse nok er: hans bedesjals vinger; og kvinden blev straks helbredt, og Jesus vendte sig om og spurgte, hvem er det, der rører ved mig. Og kvinden fortalte, at det var hende. Herved blev ifølge jødisk skik Jesus "uren", men det muliggjorde imidlertid, at han måtte træde ind i rummet med den døde pige, hvad han, som rabbiner, ellers ikke måtte, han sendte grædekonerne væk og gik hen til det døde barn og sagde "Talif a kuma", hvilket oversat betyder "lille pige indsvøbt i Guds Ord", idet ifølge datidens skik den døde lille pige var indsvøbt i en talif, og den lille pige kom straks helbredt tilbage til livet.

Denne lille historie er faktisk ret vigtig, for den fortæller med al tydelighed, at det er selve Jesu Kristi lad os kalde det natur, der er helbredelse. Skal vi derfor bringe vor Herre Jesu Kristi nærvær, er det MEGET vigtigt at pointere, at vi bringer helbredelse med os, det er sågar vor pligt i kirken at pointere dette.

Ser vi på apostlene, hvis liv efter korsfæstelsen vi har beretning om, så ved vi, at de bragte helbredelse med sig overalt, hvor de kom frem, og det var voldsomt, ved deres blotte tilstedeværelse i en by blev alle i byen raske. Apostlen Peter betragter vi som grundlæggeren af den romerske kirke, og han gav velsignelsen, som han havde modtaget fra Herren videre til sine efterfølgere i kirken. Den håndpålæggelse, han udførte, er siden ubrudt blevet videregivet til kirkens præster og biskopper og kaldes den apostolske succession.

Jesus havde selv forudsagt, at hans lære ville leve videre i en kirke, og ifølge urbiblen eller som den kaldes nazaræer-evangeliet, og som man troede var gået tabt, kendes i dag, og heri udnævner i øvrigt Jesus langt flere end ifølge den almene Bibels fire evangelier til at føre hans virke videre, og siger samtidigt at hans lære vil blive udsat for forvanskninger, og at der vil komme megen kirkelig splittelse i den efterfølgende tid, i tiden, der følger, indtil hans genkomst (Johannes' Åbenbaring kapitel 20 - 22 og Nazarærevangeliet kapitler 74 og navnlig 95). Men ikke desto mindre så betegnedes langt op i tiden kirkens præster som helbredere, cura (flertal curæ), og der indtraf helbredelser. Men, i tiden fra omkring reformationen blev denne side af den præstelige virksomhed skubbet i baggrunden. Men i den romersk katolske kirke arrangeres der i en del kirker regelmæssigt helbredelsestjenester, og hvor helbredelser indtræffer. Hvorfor hører vi så

lidt om disse tjenester?

Jo, problemet skal faktisk føres tilbage til Galilæi. De gamle ægyptere og grækere de vidste godt, at Jorden er en rund kugle; og man kendte ret nær korrekt også Jordens diameter. Det havde man bestemt ved hjælp af dybe brønde i Ægypten, idet under Jordens passage rundt om Solen, som følge af at Jordens akse hælder udvisende en konstant hældning i forhold til himlens stjerner, vil Solens stråler én gang året ved brønde nær Krebsens vendekreds, som jo forløber gennem Ægypten, nå lodret ned til brøndens bund, medens i det sydlige Ægypten Solens stråler to gange om året vil nå lodret ned til disse mere sydligt beliggende brøndes bund. Og da man kunne bestemme afstanden mellem brøndene i nord-syd-retning, så var det en smal sag at regne Jordens diameter ud. Men, den romerske kirke fastholdt ikke desto mindre i den ældre middelalder, at Jorden ”var flak som en pandekage”. Gallilæi måtte afsværges sin viden (tro), at Jorden var rund, og dermed var glidebanen åbnet, hvor den stedse mere (sandfærdigt) vidende videnskab rent faktisk stod over for kirken med en tro, der trodsede kirkens tro. Resultat: Videnskaben blev ugudelig!! Selvom videnskaben faktisk satte sandfærdigheden eller sandheden i højsædet. Og sandt nok, de videnskabelige fremgangsmåder er virkelig gode og pålidelige, ligesom man prøver at forstå opstående eller fundne afvigelser fra kendte resultater for til stadighed at forstå mere, og videnskabens resultater er virkelig både enestående og forbløffende. Og i dag har videnskaben nået så dybt, at såvel videnskab og filosofi og åndsvidenskab rent faktisk mødes. Men, kirken eller rettere kirkerne var meget længe om at indse sine (deres) (mange) fejltagelser. Ikke desto mindre, så er kirken alligevel det sted, der forvirkeliger Guds nærhed.

Men, alt dette har sat verden i et sandt dilemma. Optagethed af økonomi, hvilken jo ganske vist er en god og særdeles nyttig faktor til at tjene ved udveksling af varer, tjenesteydelser, transport, etc., og optagethed af egen magelighed og forfængelighed og også misbrug af narkotika, etc., så er det, at vi står med en Jord, hvor alt for mange spørger og siger, jamen der er jo ingen Gud. Årsagen hertil var for en stor del kirkens, fordi både videnskab og tildels filosofi og anden åndsvidenskab var altså bare ugudeligt, og dermed basta!

Vor kirke, som bestræber sig på at komme så tæt som muligt på Jesu Kristi kærlige sind og virke, og hvilken holdning i dag også deles af utallige andre kirker verden over, så har vor kirke to virkemidler, som er helt utrolig betydningsfulde, og som vi skal pointere meget tydeligt.

Vort forhold til begrebet synd er afslappet. Vor kirke betragter som sin grundholdning, at alle mennesker er udgået fra Gud og kun Gud. Såfremt vi betragter os selv som syndere, begår vi egentlig en fejltagelse. For Gud er uden synd og kan ikke synde, dvs. gå imod egen guddommelighed, og da vi er udgået fra Gud, er i hvert fald hjertetråden i os til Gud uden synd. Mennesket har i sin magt en fri vilje. Under vor menneskelige udvikling har vi begået mange fejltrin gjort af uvidenhed, men kultur og udvikling er baseret på erhvervelse af erfaring, kundskab, udviklende sig til visdom, hvor man evner at overføre en viden i det små til viden og handlekraft ud derfra i overensstemmelse med et langt større og kraftigere mønster, der ligger tættere på Gud, og som vi er groet op til.

Vi i vor kirke prøver at undgå at gå for tæt på spørgsmålet om korsfæstelsesbegivenheden. De mennesker, som dengang af mange og indviklede årsager iværksatte korsfæstelsen, har siden efterlevet det, som skete, og som i virkeligheden selvklaart uundgåeligt bragte dem tæt ind på Jesus, de har ikke kunnet undgå at blive klargjorte af hans indre lys og kærlighed, fordi guddommelig kærlighed er rent faktisk uforståelig, i både omfang og styrke, og de har gennemlevet en indre udvikling, som har bragt dem langt ad velsignelsens vej. Tilbage er en stor grå masse af mennesker, som tørster efter umiddelbart at trænge ind til hjertet af sand kærlighed, og som spørger, hvor er Gud. Disse faktisk spørgende mennesker er i virkeligheden virkelig søgende mennesker. Mennesker, som søger en mening om og også med dem selv: Hvem er vi? Vi andre kan ikke blande os og optræde som ”bedrevidende”, det duer ikke, for det er ikke viden, det handler om. Det drejer sig derimod om omsorg. Menneskets egentlige mål er opnåelse af indlevelsesevne. Det er evnen til at leve sig ind til centrum af det enkelte menneske, der tæller, og hvor det drejer sig om med stor nænsomhed at kunne få den anden (de andre) til at rette ryggen og se på verden med lykkelige øjne. Så stærkt at man får tårer i øjnene ved det. Fortæl dem, at hver gang de omfatter et hvilket som helst liv med kærlighed og ømhed, så er det Guds egen kærlighed de formidler. De har allerede Gud i hånden.

Det er vist nu samtidigt helt tydeligt, hvad jeg hermed har et ønske om at formidle, at vor kirke kan ikke trives, uden at vi bevidst og tydeligt udøver helbredende virke, for ved helbredelsestjenesten i vor kirke påkalder vi Jesu Kristi egen helbredende kraft. Men, som der står i vor tjeneste, så skal man ifølge apostlen Jakobs ord kalde de ældste til sig og de skal bede over den syge og troens bøn skal frelse ham. Dette er Biblens ord, og husk på, at Jesus altså kommer med helbredelse i sine vinger, og at Jesus i status

er Guds Søn, så vi bør tilføje stille, at det vi anvender i tjenesten er Guds Ord, for i Guds Ord er der helbredelse. Det er også vigtigt med helbredelsestjenesterne, idet mirakuløse helbredelser jo indtræffer, og man bør gerne tale tydeligt om det, for dette vidnesbyrd er fra Gud, og når du taler til et andet menneske, taler du også til Gud gennem det andet menneske. Er man blevet helbredt bør man altid takke Gud, for Gud svarer igen. ER det ikke det, du ønsker?

NYT FRA FORENINGEN LIBERAL KATOLSK KIRKE I DANMARK

Indkaldelse til generalforsamling 2007

Bestyrelsen vil hermed indbyde til ordinær generalforsamling i Sankt Maria Kirken, Aalborg Søndag d.8.april, kl.13.00, efter messen og kaffen. Dagsorden efter vedtægterne.

Frederik Magles musik, Progressing Soul, bliver snart tilgængelig for alle

I forbindelse med præsteordinationerne i København og Aalborg sidste år komponerede Frederik Magle et stykke til liberal katolsk kirke. I første omgang var det en musikalsk ramme med improvisationer, senere blev det til en færdig komposition. Stykket har fået navnet Progressing Soul. Alle menighederne har fået tilsendt en cd med stykket, der kan spilles i forbindelse med gudstjenesterne. Hvis nogen i øvrigt er interesseret i at få stykket, vil det i løbet af kort tid kunne downloades fra komponistens hjemmeside: www.magle.dk/lcc

NYT FRA HELLIGÅNDSKIRKEN'S MENIGHEDSRÅD

Årsmøde 2007 den. 11.marts, kl.13.00

Vi indbyder hermed til ordinært årsmøde søndag d. 26.februar kl.13.00 – efter messen og kaffen. Dagsorden ifølge vedtægterne.

Mulighed for at blive konfirmeret.

I forbindelse med biskop Kais besøg d.2.-3.juni vil der blive mulighed for at modtage konfirmationens sakramente under messen om søndagen. For

mens en præst kan døbe børn og voksne, forrette vielser og begravelser eller foretage husvelsignelser hos dem, der mærker et behov for det, er det kun en biskop, der kan ordinere og konfirmere.

Hvis du ønsker at modtage konfirmationens sakramente, bedes du give besked til Kenneth Christensen på tlf. 4634 1721.

Begrænsning i aktivitetsniveauet

Som det ses af det følgende program, er aktiviteterne på grund af vigende fremmøde beskåret i forhold til det hidtidige niveau. Således bortfalder lørdagsaftentjenesterne i det store og hele – dog vil der blive afholdt aftentjeneste 2.juni. Endvidere skal man være opmærksom på at frekvensen fremover er hvor fjerde uge og ikke som hidtil hver anden uge.

PROGRAM FOR FEBRUAR-JUNI

Helligåndskirken, København

Alle tjenesterne finder sted i Helligåndskirken, c/o Teosofisk Fellowship/ Heart Flow, Sankt Peders Stræde 27 B, 3., 1453 København K

Alle tjenesterne begynder kl. 11.00

Sønd. 11. februar	Sangmesse, Søndag saxagesima
Sønd. 11. marts	Sangmesse, 3.søndag i fasten.
<i>Årsmøde i Helligåndskirken</i>
Torsd. 5.april	Sangmesse, skærtorsdag
Sønd. 6. maj	Sangmesse, 4. søndag efter påske
Lørd. 2.juni	Helbredelsestjeneste & sakramental velsignelse
NB kl. 19.00
Sønd. 3. juni	Pontifikal sangmesse m. konfirmation Corpus Christi

Sankt Maria Kirken, Aalborg

Alle tjenesterne finder sted i Sankt Maria Kirken, Nørresundby gl. byråds-sal, 2.sal, indgang ved posthuset, Torvet 5, 9400 Nørresundby

Lørdage kl. 19.00 – Søndage kl. 11.00

Lørd. 10. februar	Maria skolens undervisning 19.00 – 20.30 efterfulgt af kirketjeneste kl.21.00

Sønd. 11. februar	Sangmesse, Søndag saxagesima <i>Menighedens inviteres til at medbringe private lys for at få dem velsignet.</i>
Lørd. 10. marts	Maria skolens undervisning 19.00 – 20.30 efterfulgt af kirketjeneste kl.21.00
Sønd. 11. marts	Sangmesse, 3. søndag i fasten. <i>Vi indbyder hermed til ordinært årsmøde søndag d. 11. marts kl. 13.00 – efter messen og kaffen. Dagsorden ifølge vedtægterne.</i>
Lørd. 7. april	Maria skolens undervisning 19.00 – 20.30 efterfulgt af kirketjeneste kl.21.00
Sønd. 8. april	Sangmesse, Påskesøndag <i>Generalforsamling i foreningen liberal katolsk kirke i Danmark efter messen</i>
Lørd. 19. maj	Maria skolens undervisning 19.00 – 20.30 efterfulgt af kirketjeneste kl.21.00
Sønd. 20. maj	Sangmesse, Søndag efter Kristi himmelfart
Lørd. 9. juni	Maria skolens undervisning 19.00 – 20.30 efterfulgt af kirketjeneste kl.21.00
Sønd. 10. juni	Sangmesse, 2. søndag i Trinitatis

Sankt Gabriels Kirke, Århus

Alle tjenesterne finder sted i Sankt Gabriels Kirke, Lysets Hus, Posthus-smøgen, 11C, 8000 Århus C

Alle tjenesterne begynder kl. 11.00

Sønd. 4. marts	Messe og helbredelsestjeneste
Skærtorsd. 5. april	Messe, konsekration af de hellige olier og helbredelsestjeneste
Sønd. 6. maj	Messe, konfirmation og helbredelsestjeneste
Sønd. 10. juni	Messe og helbredelsestjeneste

Sanctus udgives af foreningen liberal katolsk kirke i Danmark.

Indlæg sendes til Jan Kvistborg, Myrdalstræde 102B, 9220 Aalborg Ø — eller email: jankvistborg@yahoo.com LKKs hjemmeside: www.sanktgabrielskirken.dk